

Sygn. akt I C 1611/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Ewa Rudkowska – Ząbczyk

Protokolant: Marcin Guzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **E. S. (1) i E. S. (2)**

przeciwko **Bankowi (...) S.A. w K.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez (...) Bank S.A. w G. w dniu 4 grudnia 2009 roku przeciwko dłużnikom solidarnym powodom E. S. (1) i E. S. (2), któremu Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków postanowieniem z dnia 28 września 2011 roku nadał klauzulę wykonalności, w tym także klauzulę wykonalności na rzecz strony pozwanej Banku (...) S.A. w K., na którą przeszło uprawnienie wierzyciela (...) Banku S.A. w G. (sygn. akt I Co 6896/09);

II. zasądza od strony pozwanej Banku (...) S.A. w K. na rzecz powodów E. S. (1) i E. S. (2) solidarnie kwotę 7 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie pozwanej Bankowi (...) S.A. w K. aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy we Wrocławiu) kwotę 8 330,00 zł tytułem brakującej opłaty sądowej od pozwu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 października 2012 r. skierowanym przeciwko Bankowi (...) S.A. w K. powodowie E. S. (1) i E. S. (2) domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 4 grudnia 2009 r., któremu Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 września 2011 r. w sprawie o sygnaturze akt I Co 6896/09.

W uzasadnieniu powyższego żądania powodowie wskazali, że bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przez stronę pozwaną mimo braku wymagalności roszczenia. Powodowie wskazali, że umowa kredytu hipotecznego, którą zawarli z (...) Bankiem (...) S.A., nie została im skutecznie wypowiedziana. Podnieśli, że zgodnie z § 12 pkt 1 umowy kredytu powiadomili Bank pismem z dnia 0 maja 2007 r. o zmianie adresu zamieszkania, wskazując jako adres do korespondencji ul. (...) w M.. Nadto, wobec trudności ze spłatą kredytu kontaktowali się z Bankiem celem polubownego rozstrzygnięcia sprawy. Powodowie dopiero po wszczęciu egzekucji, tj. w marcu 2012 r., powzięli informację, że zarówno wypowiedzenie umowy kredytu, jak i bankowy tytuł egzekucyjny, a nawet wniosek o wszczęcie egzekucji były kierowane na nieaktualny adres, pomimo prawidłowego powiadomienia wierzyciela o zmianie adresu korespondencyjnego. W świetle powyższego w ocenie powodów do dnia dzisiejszego nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej, a zatem kredyt nie mógł zostać postawiony w stan natychmiastowej wymagalności.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 grudnia 2012 r. (k. 42) strona pozwana Bank (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Strona pozwana zaprzeczyła jakoby powodowie nie zostali poinformowani o wypowiedzeniu umowy kredytu, jak również o narastających zaległościach związanych z nieterminową jego spłatą. Pozwany Bank podniósł, że kontaktował się z powodami pod adresem prowadzonej przez nich działalności gospodarczej we W. przy ul. (...), również na ten adres, jak i na inne podane przez powodów, wysyłał korespondencję. Strona pozwana wskazała również, że zawiadomienie powodów o zmianie miejsca zamieszkania z dnia 7 maja 2007 r. zostało oznaczone nieprawidłowym numerem kredytu, co spowodowało, że nie zostało przyporządkowane do umowy kredytu hipotecznego łączącej strony. W przekonaniu pozwanego Banku kontakty z powodami zarówno telefoniczne, listowne, jak i osobiste przemawiają za przyjęciem, że wiedzieli oni o wypowiedzeniu umowy kredytu i postanowieniu go w stan wymagalności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 listopada 2000 r. powodowie E. S. (1) i E. S. (2) zawarli z GE Bankiem (...) w W. umowę kredytu hipotecznego nr (...). W Umowie tej strony uzgodniły, że jeżeli Bank wypowie umowę po wypłaceniu kredytu w całości lub części, to po upływie okresu wypowiedzenia Umowy powodowie będą obowiązani do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu i do zapłaty wszelkich innych wymagalnych już należności Banku wynikających z Umowy, w tym ewentualnie odsetek za opóźnienie (§ 11 ust. 4 Umowy).

(dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...) wraz z załącznikami: A i C k. 31-33V; aneksy do umowy kredytu z dnia 3 lutego 2005 r. i 13 stycznia 2005 r., k. 34-35V)

Kredytobiorcy wskazali w Umowie adres korespondencyjny we W. przy ul. (...). W Umowie określono także, że korespondencja będzie uznawana za skutecznie doręczoną niezależnie od tego, czy zostanie odebrana, jeżeli będzie wysłana na adres wskazany w umowie bądź inny podany przez kredytobiorcę na piśmie (§ 12 pkt 1 Umowy).

(dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...) wraz z załącznikami: A i C k. 31-33V; aneksy do umowy kredytu z dnia 3 lutego 2005 r. i 13 stycznia 2005 r., k. 34-35V)

Pismem datowanym na dzień 7 maja 2007 r. powodowie powiadomili Bank (...) z siedzibą w W. o zmianie adresu zameldowania i korespondencji w związku z wymeldowaniem z pobytu stałego we W. przy ul. (...) i zameldowaniem na pobyt stały pod adresem w M. przy ul. (...). W piśmie tym wskazano jako numer kredytu numer rachunku bankowego do jego obsługi. Powyższe zawiadomienie wpłynęło do strony pozwanej w dniu 9 maja 2007 r.

(dowód: zawiadomienie o zmianie adresu do korespondencji z dnia 7 maja 2007 r. k. 20)

Zawiadomieniem z dnia 16 kwietnia 2009 r. strona pozwana wypowiedziała warunki spłaty kredytu hipotecznego stawiając w stan natychmiastowej wymagalności kwotę kredytu wraz z należnymi odsetkami. Wypowiedzenie powyższe zostało wysłane na adres prowadzonej przez powodów działalności gospodarczej we W. przy ul. (...). Zawiadomienie nie zostało przez kredytobiorców odebrane. Kolejnym pismem z dnia 29 maja 2009 r. skierowanym na adres we W. przy ul. (...) pozwany Bank poinformował powodów o wypowiedzeniu umowy w dniu 16 kwietnia 2009 r. i stanie zadłużenia. Przesyłka została odebrana przez adresatów w dniu 4 czerwca 2009 r. Również kolejne pisma informujące o wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, przedsądowe wezwania do zapłaty kierowane były na nieaktualny adres.

(dowód: wypowiedzenie warunków spłaty kredytu z dnia 16 kwietnia 2009 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, k. 58-59; pismo (...) Banku SA z dnia 29 maja 2009 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 60-62; pismo (...) Banku SA z dnia 4 grudnia 2009 r. k. 27; przedsądowe wezwanie do zapłaty (...) Banku SA z dnia 10 listopada 2009 r., k. 28)

Postanowieniem z dnia 27 września 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków w Wrocławiu w sprawie o sygnaturze akt I Co 6896/09 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) Bank S.A. w G. w dniu 4 grudnia 2009 r. przeciwko powodom.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków w Wrocławiu z dnia 27 września 2011 r. sygn. akt I Co 6896/09 w aktach sprawy I Co 6896/09)

Powódka pismem z dnia 23 marca 2012 r. zwróciła się do strony pozwanej o wydanie całej korespondencji, historii spłat i bieżącego salda do łączącej strony Umowy kredytu. W odpowiedzi na powyższe pozwany Bank wydał powodom historię spłat kredytu w okresie od 23 listopada 2000 r. do dnia 5 kwietnia 2012 r. oraz kopie pism kierowanych po wypowiedzeniu warunków spłaty kredytu, tj. po dniu 16 kwietnia 2009 r. W związku z wydaniem powyższych dokumentów powodowie pismem datowanym na dzień 14 maja 2012 r. poinformowali stronę pozwaną o nieskutecznym wypowiedzeniu umowy kredytu w związku z nadaniem pisma na adres nieaktualny oraz zwrócili się o umorzenie egzekucji i umożliwienie spłat kredytu zgodnie z harmonogramem.

(dowód: pismo powódki z dnia 23 marca 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 21, pismo strony pozwanej z dnia 11 kwietnia 2012 r. wraz z wyciągiem zawierającym spłaty, k. 22-26, pismo powodów z dnia 14 maja 2012 r., k. 36)

Powodowie kontaktowali się z pracownikami Banku w sprawie zadłużenia.

(dowód: wyciąg z zestawienia monitoringu kontaktów strony pozwanej z powodami w okresie od 21 września 2007 r. do 17 marca 2010 r., k. 47-55)

Strona pozwana jest następcą prawną (...) Bank S.A. w wyniku przeniesienia całego majątku (...) Bank S.A. na Bank (...) S.A.

(dowód: wydruk z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru (...) nr (...), k. 68-85)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że w niniejszym postępowaniu powodowie domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 4 grudnia 2009 r., któremu Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 września 2011 r. . Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Powołany przepis daje dłużnikowi możliwość wykazania, że sam tytuł wykonawczy zawiera treść nie odpowiadającą istotnemu stanowi rzeczy, i to od samego początku, tj. od daty jego sporządzenia, a w każdym razie od daty, gdy na jego podstawie nadano klauzulę wykonalności. Powyższe stwierdzenie nie dotyczy jednak tytułów egzekucyjnych, które chroni powaga rzeczy osądzonej i zawisłość sporu, a więc wyroków sądowych i zrównanych z nimi nakazów zapłaty.

W niniejszej sprawie powodowie dochodzą pozbawienia wykonalności pozasądowego tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, któremu nadana została sądowa klauzula wykonalności, zarzucając brak istnienia po ich stronie zadłużenia tytułem tym stwierdzonego. Powyższe zadłużenie obejmowało świadczenie zapłaty należności wymagalnych wobec wypowiedzenia przez stronę pozwaną Umowy kredytu hipotecznego z dnia 23 listopada 2000 r.

W świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że wypowiedzenie Umowy kredytu hipotecznego dokonane przez stronę pozwaną pismem z dnia 16 kwietnia 2009 r. nie było skuteczne. Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynika, że zawiadomienie z dnia 16 kwietnia 2009 r. zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu hipotecznego zostało wysłane do powodów na adres prowadzonej przez nich działalności gospodarczej we W. przy ul. (...). Tymczasem powodowie, czyniąc zadość obowiązkowi informacyjnemu nałożonemu na nich Umową kredytu, już w dniu 9 maja 2007 r. zawiadomili pozwany Bank o zmianie adresu zameldowania i korespondencji, zwracając się jednocześnie się o przesyłanie wszelkich pism i dokumentów na ich nowy adres w M. przy ul. (...). Powyższe zawiadomienie należy uznać za prawidłowe albowiem strony nie zastrzegły w Umowie żadnych dodatkowych wymogów jego złożenia. W szczególności nie było wymagane, aby zawierało ono oznaczenie numeru umowy kredytowej. Właściwe przyporządkowanie złożonej przez powodów informacji obciążało stronę pozwaną. Skoro zatem, zgodnie z Umową, powodowie wskazali aktualny adres do korespondencji, to za niewłaściwe należało uznać kierowanie do nich pisemnych oświadczeń strony pozwanej na adres inny, niż wskazany.

Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Przyjmuje się, że oświadczenia składane między osobami nieobecnyymi powinny być kierowane na adres zamieszkania lub siedziby podany do korespondencji. Oświadczenia wysłane do tych miejsc uważa się za złożone nawet wówczas, gdy osoba ta pod tym adresem już nie przebywa, ale nie pozostawiła informacji o nowym miejscu swego pobytu. Przyjmuje się bowiem, że negatywne konsekwencje niemożności skomunikowania się z osobą w miejscach, w których kontakt ten według posiadanych danych powinien być możliwy, obciążają tę osobę, gdyż powinna ona zadbać o zapewnienie możliwości porozumiewania się z nią. W świetle powołanego przepisu zdarzeniem istotnym dla skuteczności oświadczenia woli jest jego dojście do adresata w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego treścią. Z punktu widzenia skuteczności oświadczenia woli nieistotne jest to, czy i kiedy adresat zapoznał się z jego treścią. Wystarczające jest, że oświadczenie woli doszło do niego w sposób stwarzający mu realną możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia. Dla prawidłowego stosowania art. 61 k.c. nie wymaga się zatem badania, czy adresat rzeczywiście zapoznał się z oświadczeniem woli, ale weryfikuje się, czy istniała taka możliwość (vide: wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2010 r., II PK 295/09, niepubl.). Ocena, czy adresat oświadczenia miał faktyczną możliwość zapoznania się z jego treścią, nie zawsze jest oczywista i niekiedy wymaga weryfikacji z uwzględnieniem konkretnych okoliczności sprawy. Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 6 k.c. na składającym oświadczenie woli spoczywa w takich przypadkach ciężar dowodu, że jego oświadczenie doszło do adresata w taki sposób, że mógł się z nim zapoznać w normalnym toku czynności, natomiast na adresacie tego oświadczenia spoczywa ewentualnie ciężar wykazania, że nie miał on rzeczywistej możliwości zapoznania się z jego treścią (Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 301).

Zdaniem Sądu oświadczenie o wypowiedzeniu Umowy kredytu wysłane na adres we W. przy ul. (...) nie dotarło do powodów w sposób, który umożliwił im zapoznanie się z jego treścią. Należy podkreślić, że wbrew postanowieniem § 12 ust. 1 Umowy adres ten nie został stronie pozwanej wskazany przez powodów na piśmie, a przynajmniej faktu takiego strona pozwana nie wykazała. Tymczasem tylko takie oznaczenie adresu korespondencyjnego uprawniało stronę pozwaną do uznania kierowanej nań korespondencji za skutecznie doręczoną. W sprawie nie zostały także podniesione twierdzenia dla wykazania, że oświadczenie strony pozwanej o wypowiedzeniu Umowy kredytu, kierowane na adres we W. przy ul. (...), dotarło do powodów w sposób umożliwiający im zapoznanie się z treścią oświadczenia pomimo, że nie odebrali oni awizowanej przesyłki oświadczenia to zawierającej. Jak już wyżej wskazano ciężar dowodu w tym zakresie obciążał stronę pozwaną.

Zdaniem Sądu skutecznego doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu Umowy kredytu nie mogły zastąpić późniejsze informacje przekazywane powodom przez stronę pozwaną w formie pisemnej i ustnej (rozmowy telefoniczne). Tego typu wiadomości nie zawierały bowiem oświadczenia woli, a jedynie na takowe się powoływały.

Wobec nieskutecznego wypowiedzenia Umowy kredytu hipotecznego należało uznać, że stosunek prawny wynikający z tej Umowy nadal łączy strony. Skoro tak, to brak było podstaw do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego,

który może obejmować jedynie wierzytelności wymagalne (art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1396 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku znajduje uzasadnienie w art. 98 k.p.c. Zasądzona kwota 7317,00 zł stanowi sumę kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3600,00 zł (§ 6 pkt 6 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, jak również koszty postępowania zabezpieczającego. Zgodnie bowiem z art. 745 § 1 in principio k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Na powyższe koszty składa się opłata sądowa od wniosku o udzielenie zabezpieczenia w wysokości 100,00 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 3600,00 zł (§ 6 pkt 6 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z zm.).

Ponadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd obciążył stronę pozwaną, jako przegrywającą sprawę w całości, kosztami sądowymi, od uiszczenia których powodowie zostali zwolnieni, tj. opłatą sądową od pozwu w wysokości 8 330,00 zł.